

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2025-10-27
Besvaras senast
2025-11-05 kl. 12.00

Till socialminister Jakob Forssmed (KD)

2025/26:125 Kompensation till kommuner och föreningar för ökade kostnader för fritidskortet

Den 23 oktober ställde jag en muntlig fråga till socialministern om hur staten ska kompensera kommuner och föreningar för de pålagor i form av exempelvis ökad administration och marknadsföring som kommer med införandet av fritidskortet.

Svaret från socialministern var påtagligt vagt formulerat och något svårt att förstå: Viss ekonomisk stöttning ska ges för att genomföra föreningssystem snabbare. Föreningarna ska kompenseras genom generöst medgivande av ödmjukhet och tacksamhet från socialministern själv.

Hur kostnaderna för nya administrativa tjänster inom kulturskolan och kommunala upplysningskampanjer ska täckas eller hur de kommuner som har avgiftsfri kulturskola ska ersättas framgick inte av svaret, trots att det ingick i frågan. Inte heller framgick hur alla stackars föreningskassörer och föreningsrevisorer runt om i landet ska kompenseras för den ökade arbetsbelastningen och den frustration som avsaknaden av färdiga system orsakar.

Fritidskortet blev minst ett år försenat innan lansering, och ändå är systemen fortfarande långt ifrån riggade.

Det är olyckligt om regeringens goda intentioner om att fler barn och unga ska få möjlighet att pröva på parkour och percussion samtidigt tynger ned kommunernas kultur- och fritidsnämnder så att de kan behöva dra ned på antalet platser i kulturskolan eller minska sitt föreningsstöd, så att det i slutändan till och med kan bli mindre luta, lacrosse och andra fritidsaktiviteter än utan reformen.

Hittills har, enligt ministrarnas svar i den muntliga frågestunden, 235 000 kort laddats ned. Det innebär en nyttjandegrad på knappt 21 procent. I underlagen till reformen (Ds 2024:16 och 2024/25:157) utgår konsekvensberäkningarna från en nyttjandegrad på upp till 65 procent första året (2025). Det mest negativa scenariot i promemorian utgick från en nyttjandegrad på cirka 25 procent eller 279 000 barn och unga.

Det återstår alltså att 44 000 barn och unga deltar för att komma upp i detta

lägstascenario.

Det innebär också att kostnaderna för de statliga myndigheternas administration blir långt högre än det direkta stödet till familjerna.

Orsakerna till glappet mellan de olika scenarierna och det verkliga utfallet behöver regeringen återkomma med att förklara. Men hur kommuner, föreningar och föräldrar ska kompenseras för den frustration, irritation och administration – med medföljande kostnader – som fritidskortet har ställt till med bör regeringen kunna svara på redan nu.

Min fråga till socialminister Jakob Forssmed är således återigen:

Hur ska ministern och regeringen kompensera kommuner och föreningar för de ekonomiska och administrativa belastningarna som fritidskortet orsakat?

.....

Mats Berglund (MP)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren